

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369991968/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

paa Landet naturligvis og især i Sogneraadene; derimod i Byerne og i Embederne og i Bankerne der regerer Højre. Det er saadan fordelt.»

Der var noget i den Tale, som Margrete forstod. Hun havde dunkelt anet, at det forholdt sig saaledes. Hver havde sit: men om det, som Bønderne ejede, brød hun sig ikke en Døjt. Da hun imidlertid her fandt en Mand, som talte et fatteligt og tydeligt Sprog, vilde hun benytte Lejligheden. Og saa kom hun med sit Hovedspørgsmaal:

»Tror De«, sagde hun rask, »at Venstre nogensinde sejrer«.

Provinserne saa højst betuttet ud. Det var Fanden til Fruentimmer til at spørge. Men hun havde nogle nydelige Øjne, og hvorfor skulde man ikke sige dette ærlige og maaske begejstrede Barn Besked, naar det spurgte pænt? Gerner var jo en uforbederlig Idealist og Troende, og rimeligvis var Fruen ligedan. Lidt Fornuft kunde ikke skade. Han rømmede sig, sænkede Stemmen og lagde ud:

»Nej, det tror jeg sandelig ikke — det vil da sige: ikke de Folk, der enten af Fødsel som Bønderne eller af Overbevisning som vi Dannede

er Venstre. Derimod kan det jo nok være, at adskillige Venstrepolitikere kan komme til Fadet, naar de i rette Øjeblik falder fra og viser sig som de velsindede Højremænd, de i Virkeligheden er. Kan de krybe til Korset uden at miste Valgkredsen — saa kan det saamænd gærne være, at de om en fem eller ti Aar kryber sig til en Taburet. Men de drikker sig ikke dertil: der skal baade slides og ventes«.

Margretes Ansigt blev mørkt. Igen fem, ti Aar. Og hvem blev saa muligvis de sejrende — de, der kunde falde fra uden at miste Valgkredsen. Hvis *Provinserne* havde regnet Johan mellem den Art Folk, havde han ikke talt saaledes. Altsaa, Johan var slet ikke med, begreb slet ikke, hvad Vej der førte til Maalet. Maalet, han kendte det jo ikke engang.

Saa mørkt var hendes Ansigt, at *Provinserne* blev bange for, han havde fornærmet hende. Han tilføjede forskrækket:

»De misforstaar mig da ikke, Frue! Der gives de Folk, som aldrig vil slaa af, og som føler Lykke i den daglige Opposition, ved hvilken Jordbunden beredes for Fremtiden. Deres Mand for Eksempel. Han er saadan en Apostel, der